

асоціації не здатні виконувати захисні і фізіологічні функції в кишечнику, які вони здійснюють в умовах нормобіоценозу.

Метою роботи було дослідити кількісний та якісний склад мікрофлори порожнини товстого кишечника при дисбіотичних порушеннях у дітей, які знаходилися в групі ризику по розвитку дисбіозу кишечника. Визначення складу мікрофлори порожнини товстої кишки проводили мікробіологічним методом. Біологічним матеріалом для дослідження служили випорожнення. Кал забирається після природної дефекації в стерильний контейнер в кількості не менш, ніж 5 гр. (пів чайної ложки). Матеріал після забору доставляли в бактеріологічну лабораторію протягом 2-х годин з моменту забору. При дослідженні якісного та кількісного складу мікрофлори товстої кишки були проведені дослідження у дітей, в яких спостерігались порушення мікробіоценозу кишечнику різного ступеня. Дослідження видового та кількісного складу мікрофлори товстої кишки проводили методом десятикратних розведенів ($10^1 - 10^9$) на стандартні диференційно-діагностичні середовища для виділення аеробних та анаеробних мікроорганізмів. Одиниця виміру: колонієутворюючих одиниць на грам. Ідентифікацію мікроорганізмів здійснювали за загально прийнятою схемою. Оцінка порушення мікробіоти кишечника здійснювалась відповідно до класифікації дисбіозу за І.Б. Куваєвою та К.С. Ладодо (1991 р.).

У дослідженні взяли участь 29 дітей віком від 0 до 6 років. Усі діти були розподілені на три групи. До 1-ї групи увійшли - новонароджені діти, у яких порушенню нормофлори товстого кишечника сприяли такі фактори, як бактеріальний vagіноз і мастит у матері, пізнє прикладання до грудей (n=8). До 2-ї групи - діти грудного та раннього віку в анамнезі яких несприятливий перебіг періоду новонароджуваності, раннього штучного вигодовування, диспептичних порушень, частих ГРВІ, (n=16). До 3-ї групи - діти, дошкільного віку, які знаходилися в закритому колективі (дитячий садочок), з частими ГРВІ, з алергічними реакціями (n=5).

При первинному бактеріологічному дослідженні калу 29 пацієнтів порушення дисбіозу товстого кишечника виявлено у 23 дітей, серед яких дисбіоз I ст. - у 8 (34,78%), дисбіоз II ст. - у 9 (39,13%), дисбіоз III ст. - у 6 (26,09%) дітей. У всіх хворих відмічалось зменшення кількості лакто та біфідобактерій - $< 10^6$ КУО, а також спостерігалося кількісне збільшення умовно-патогенної та патогенної мікрофлори: гриби роду *Candida* (21,74%), стафілококи (гемолітичні, плазмокоагулюючі) 21,74%, *Kl.pneumonie* 14,04%, *E.faecalis* (8,70 %), *E.coli* (8,70 %), *P.mirabilis* (4,35%).

Таким чином, ступінь дисбіотичних порушень у дітей трьох груп обумовлений появою в кишечнику умовно патогенної та патогенної мікрофлори грибів роду *Candida*, стафілококи (гемолітичні, плазмокоагулюючі), *Kl.pneumonie*, *E.faecalis*, *E.coli*, *P.mirabilis*. Діти, які були піддані факторам ризику потребують своєчасного проведення адекватної корекції змін кількісного та якісного складу кишкової мікрофлори. Прикладом такої терапії можуть бути такі пробіотичні препарати як «Лактіале Малюк Формула», Лінекс-бебі.

Гуменна А.В.

СКРИНІНГ АНТИМІКРОБНОЇ АКТИВНОСТІ СЕРЕД НОВИХ ГІДРАЗОНІВ

Кафедра мікробіології та вірусології

Буковинський державний медичний університет

Нераціональне використання лікарських препаратів, що володіють антимікробною дією, сприяють селекції стійких штамів патогенних і умовно-патогенних мікроорганізмів до антибактеріальних та антисептических препаратів, що викликає збільшення питомої ваги інфекційних захворювань, викликаних резистентними штамами мікроорганізмів. У зв'язку з росповсюдженням збудників інфекцій, які набули стійкості до багатьох антибактеріальних та антисептических препаратів, залишається необхідним пошук нових речовин, які можна було би використовувати в медицині, як антимікробні та антисептическі речовини.

Скринінг антимікробної активності серед нових диметилгідразонів проводився з використанням 2 тест-культур: *S.aureus* ATCC 25923, *E.coli* ATCC 25922. Експерименти для

визначення антимікробної активності нових сполук проводили за допомогою мікрометоду з використанням одноразових полістиролових планшет та мікротитраторів Такачі. Результати вивчення антимікробної активності вказаних сполук наведено в таблиці.

Таблиця

Антимікробна активність нових сполук (диметилгідрозонів) (мкг/мл)

№ сполуки	S.aureus ATCC 25923	E.coli ATCC 25922
	МІК	МІК
1	31,2	250
2	125	250
3	>500	>500
4	125	250
5	62,5	250
6	250	>500
7	31,2	125
8	7,8	31,2
9	125	250
10	>500	>500

Примітка: МІК: мінімальна інгібуюча концентрація.

Результати дослідження вказують на те, що дані сполуки, диметилгідрозони, виявляють досить високу антимікробну активність стосовно *S.aureus* ATCC 25923. Зокрема, інгібуюча концентрація для речовини 8 становить 7,8 мкг/мл, для речовин 1 і 7 – 31,2 мкг/мл, для 5 – 62,5 мкг/мл. Сполуки 2, 3, 4 і 6 продемонстрували нижчу антимікробну активність, їх мінімальні інгібуючі концентрації становили від 125 до 259 мкг/мл. Антимікробна активність більшості дослідженних речовин щодо *E.coli* ATCC 25922 виявилась низькою. Виняток становить сполука 8, для якої мінімальна інгібуюча концентрація щодо цієї культури склала 31,2 мкг/мл. Характерно, що дана сполука виявила найвищу серед досліджених сполук активність і щодо *S.aureus* ATCC 25923.

Отримані нами результати дослідження свідчать про доцільність подальшого синтезу та вивчення антимікробної активності серед диметилгідрозонів.

Дейнека С.Є.

**АНТИБАКТЕРІАЛЬНА ТА ПРОТИГРИБКОВА ДІЯ ФУНКЦІОНАЛІЗОВАНИХ
(ІМІДАЗОЛ-5-ІЛ)МЕТИЛ СУЛЬФІДІВ, АМІНІВ ТА КАРБІНОЛІВ**

Кафедра мікробіології та вірусології

Буковинський державний медичний університет

Інтенсивно нарastaюча антибіотикорезистентність мікроорганізмів диктує необхідність пошуку нових ефективних антимікробних препаратів. Одним із перспективних шляхів пошуку нових високоефективних антимікробних препаратів є скринінг речовин синтетичної природи, у т.ч. похідних імідазолу.

З врахуванням цього, метою дослідження було вивчення противактеріальної та протигрибкової активності 18 нових функціоналізованих (імідазол-5-іл)метил сульфідів, амінів та карбінолів. Вивчення антибактеріальної та протигрибкової дії досліджуваних похідних імідазолу проведено з використанням загальноприйнятої методики двохкратних серійних розведень у рідкому живильному середовищі.

Аналізуючи отримані результати антибактеріальної активності досліджених функціоналізованих (імідазол-5-іл)метил сульфідів, амінів та карбінолів стосовно референс-штаму грампозитивних бактерій (*S. aureus* ATCC 25923) слід зауважити, що величини їх мінімальних бактеріостатичних концентрацій (МБсК) знаходилися в досить широких межах - від 1,95 до 1000 мкг/мл. 38,89 % досліджених сполук цієї групи мали МБсК щодо даного референс-штаму на рівні 31,25 - 62,5 мкг/мл, а 27,78 % - на рівні 250 – 500 мкг/мл. Мінімальну активність (МБсК рівна 1000 мкг/мл) виявлено в сполук 1896, 2333 та 2275. Навпаки, проявили високу антибактеріальну активність щодо *S. aureus* ATCC 25923 сполуки 2424, 1947 та 2459, МБсК яких встановлено на рівні відповідно 1,95, 7,81 та 15,62 мкг/мл.